

РЕШЕНИЕ

№ 5056

гр. София, 02.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 13.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10026** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от OGL - F. trade L. G., като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е Решение № Р.-3000-2029/09.09.2020г./32-26 3301 на Директора на ТД „Т.“ в Агенция „Митници“. С обжалваното решение, директорът на Териториална дирекция Т. е отказал да освободи представено обезпечение от OGL F. T. L.- V. G./ „О. Ф. Т. Л.“ Г. - Германия за стока № 5 (пресни домати) по митническата декларация с MRN 20BG003010001838R8 от 22.02.2019 г. в размер на 4364,22 лв., на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията и същото се задържа като плащане на вносни мита. На основание чл. 75, параграф 6, алинея 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 размерът на митото, който следва да бъде събран, включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение (22.02.2019г.) до датата на събиране на дължимото мито. С решението е определено и допълнително заплащане на ДДС.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно на основание чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК, тъй като е издадено в противоречие с материалния закон и при допуснато съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният акт бил постановен при неправилно установена фактическа обстановка. Сочи се, че оспорващият представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално дължимата и

платена цена по доставката. Същата се явявала договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (М.). В подкрепа на този извод се сочат представените документи – фактури, товарителници, счетоводни документи, справки, извлечения от счетоводни сметки и др., които неоснователно не били взети предвид от митническата администрация. В жалбата излага, че същите потвърждавали по безспорен начин декларираната при вноса договорна стойност на стоките, съгласно чл. 70, пар. 3 от М.. Излагат се твърдения, че чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Посочено е, че митническата администрация не отчела спецификите на търговските отношения между О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния им клиент – търговска верига LIDL.Иска се отмяна на оспореното решение.Претендират сторените в производството по делото разноски.

По време на проведените по делото открити заседания оспорващият, чрез пълномощника си поддържа жалбата.Претендира се присъждане на разноски по представен списък.Представени са допълнителни писмени бележки.

Ответникът - в съдебно заседание по делото не се представлява.Становище излага в постъпила по делото молба от процесуалния му представител.Претендира юрисконсултско възнаграждение.По делото са постъпили и писмени бележки от същия.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

От събраните по делото доказателства се установява, че се касае до внос на пресни домати, с митническа декларация 19BG003010001838R8, подадена на 22.02.2019 г. Посоченият внос попада в приложното поле на чл. 181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти (Регламент 1308/2013) и чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 г. за допълване на Регламент 1308/2013.

Съгласно посочените разпоредби, при вноса на този вид стоки е въведена система на входни цени, имаща за цел да гарантира достоверността на декларираната митническа стойност, изчислена на база договорната стойност на внасяните стоки. По - специално, в чл. 75 от ДР 2017/891 е въведен механизъм за проверка, който се задейства в случаите, когато митническата стойност се определя на база договорната стойност на стоките и същата е поне с 8 % по - висока от т.нар фиксирана стойност при внос (стандартна вносна цена), определена от Европейската комисия и валидна към датата на вноса. В тези случаи, вносителят разполага с възможност в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не повече от четири месеца от датата на вноса, да представи доказателства за достоверността на декларираната митническа стойност.

Същевременно, тъй като вносното мито, изчислено на база декларираната договорна стойност е по — ниско от това, изчислено на база фиксираната стойност при вноса или т.нар. стандартна вносна цена на стоките, вносителят внася депозит, обезпечаващ разликата в митата. Депозитът се освобождава след представяне на убедителни доказателства за достоверността на договорната стойност и спазване условията за определяне на митническата стойност на стоките по метода, посочен в чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на съюза (М.).

Вносното мито по процесния случай за ст. № 5 - домати е изчислено на база декларирана договорна стойност от 91,46 Евро/100 кг. домати и е в размер на 0 %. Докато, видно от разпечатката от системата Т. към датата на вноса (22.02.2019 г.), посочена в Приложение 1 към експертизата, стандартната вносна цена към този момент е била 74,40 €/100 кг., на която съответства най - високата ставка на митото в размер на 0.00 % + 29.80 Евро/100 кг., по която именно формула е бил изчислен и внесения при вноса депозит.

В случая, в изпълнение на посочените по - горе разпоредби и указанията на митническите органи в тази насока, дадени с писмо рег. № 32-56503/22.02.2019 г. жалбоподателят е представил необходимите доказателства, а именно: - фактура за покупка на стоките; - фактура за транспорт; - международна товарителница CMR; - фактури за продажба на стоките на първо търговско ниво № 8543 и № 8562; - стокови разписки за получаване на стоките (L.); - потвърждения за получени доставки (G.); - справка - калкулация за формиране на продажната цена на база на придобивната, както и - извлечения от счетоводни сметки за осъществения внос и извършените продажби. Поискано е и възстановяване на внесения депозит, като е представена и банковата сметка, по която същият да бъде преведен. Впоследствие са били представени и дневниците за покупка и продажба на стоки, отнасящи се до периода на конкретния внос, както и доказателства за плащане на доставната цена. По искане на митническите органи са представени също и справки - декларации по ЗДДС, подадени в НАП, както и V. декларации за осъществени вътреобщностни доставки от м. декември 2018 г. до м. май 2019 г.

След анализа на посочените доказателства, с писмо рег. № 32-335851/21.11.2019 г., митническите органи в МБ С. са уведомили за предстоящото издаване на негативно решение. Единственият мотив, поради който митническите органи решават, че в случая не са представени убедителни доказателства за достоверността на декларираната договорна стойност е, че внесеното количество пресни домати е продадено на цена по - ниска стойност от стойността на направените разходи по вноса. Във въпросните разходи по вноса митницата включва освен митническа стойност, изчислена на база договорената цена на стоките, увеличена с разходите за транспорт до граница, така и разходите след входния граничен пункт до мястото на първата реализация на стоките. Прието е, че след като в конкретния изолиран случай не била реализирана печалба, то и няма доказателства за достоверността на декларираната при вноса договорна стойност, по която стоките се придобити от турския доставчик. Както и, че съгласно установената процедура, единствените възможни „убедителни доказателства“, това били доказателства, че вносителят е „

...продал стоката на цена, която е равна или по - висока от вноската цена“.

Горните доводи са повторени и в атакуваното решение.

По делото е изслушано заключението на съдебна експертиза, което в отделни негови части, е оспорено от ответника по спора.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорваният акт е издаден от компетентен по материя, степен и място митнически орган, съдържа реквизитите по чл.59, ал.2 АПК. Не се установяват съществени нарушения на производствените правила при провеждане на административното производство.

От правна страна съдът намира, че митническите органи са игнорирали представените доказателства, включително и тези, отнасящи се до осчетоводяването на конкретните стоки и търговски операции, включването им в дневник покупки и продажби, включването им в месечните справки - декларации, както и доказващи извършените плащания към доставчика. В решението се приема, че въпросните документи само „показват“, а не „доказват“ покупната цена на стоките, като единственият аргумент в тази посока е липсата на очаквана печалба.

Безспорен е доводът, че печалбата от една търговска дейност се определя за конкретен период (месец, тримесечие, година) и при отчитане на много повече данни и показатели, а не само сравняване между покупната и продажна цена и то само на една търговска операция. Още повече, че в случая се касае за дълготрайни търговски отношения, установени между „OGL - F. T. L.“ G. и крайния техен клиент - LIDL, свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци. В тази насока, към становището по чл. 22, пар. 6 от Регламент 952/2013 (вх. № 32-372605/23.12.2019 г.), депозирано преди издаване на атакувания акт, е представено писмо от 31.07.2019 г. от дружеството вносител.

Видно от заключението на вещото лице по допуснатата и приета по делото експертиза, на което съдът изцяло дава вяра, като компетентно и безпристрастно, същото е изследвало наличните доказателства, като е дало категорично заключение за достоверността на декларираната при вноса договорна стойност на внесените домати в размер 6 110,2 евро, която е била и реално заплатена. Към тази стойност са добавени и разходите за транспорт, за да се достигне до митническата стойност при вноса в размер на 91,46 Евро/100 кг.

В този смисъл, няма никакво съмнение, че в случая са били изпълнени условията за определяне на митническата стойност на основание чл. 70 от М., респективно и за

възстановяване на вноса депозит.

Видно и от изготвеното и прието заключение, представените доказателства, в случая доказват наличието на напълно реални стопански операции с внесените стоки, регистрирани в счетоводната и данъчната отчетност на жалбоподателя, като същите потвърждават стойността на договорената и реално платена цена на стоките.

На следващо място, от заключението по втора задача, заключението на вещото лице е, че дори и за база да бъде използван метода по чл. 74, пар. 2, б. „в“ от М., отчитащ цената, по която стоките са продадени в Европейския съюз, то в този случай не би се дължало допълнително мито, което изключва всякаква необходимост от изкуствено завишаване на доставната цена, обявена при вноса на стоките. Поставената втора задача, макар и по косвен път потвърждава, че в случая няма причина за изкуствено завишаване на доставната цена, както неправилно е прието от митническите органи.

Следователно в случая са налице убедителни доказателства за действителността на декларираната договорна стойност. Същата е реално договорена и реално заплатена, което несъмнено показва, че в случая са били спазени всички условия за определяне на митническата стойност по реда на чл. 70 от М..

Чл. 75 от ДР 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, както неправилно е прието от органа. Също така, европейският законодател не разделя документите на такива, свързани с „доказването“ печалба и такива, свързани с „показването“ на загуба. Целта на процедурата, предвидена в цитираната разпоредба, е доказване на обстоятелството, че митническата стойност при вноса съответства на реално договорената и реално платена цена на стоките и то с всички допустими и относими доказателствени средства, включително плащания, счетоводни записи, официални декларации пред НАП и т.н., каквито са били представени.

Изложеното по - горе следва и от формулировката на приложимите норми и по - специално от чл. 75, ал. 5, изр. 3-то от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, в който е записано, че „вносителят представя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка, без да се поставя предварителни условия и/или изисквания, включително и за доказване положителен резултат от всяка търговската операция.

Ако посочената разпоредба е целяла обратното, то несъмнено би следвало да се постави изискване за доказване на положителен финансов резултат от първата реализация на стоките, като не би се оставил този въпрос на тълкуване.

Предвид горното, съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материално-правни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноси. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което

съдът дължи присъждането им. Същите са общо в размер на 1 120 лева, от които 50 лева внесена държавна такса, 570 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия и 500 лева внесен депозит за възнаграждението на вещото лице, изготвило заключението по допусната СИЕ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, III-то отделение, 36-ти състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалба на „О.-Ф. Т. Л.“ Г. - Германия Решение № Р.-3000-2029/09.09.2020г./32-263301 на Директора на ТД „Т.“ в Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О.-Ф. Т. Л.“ Г. с данъчен номер в България [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 1 120 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: